A°. 1826. N°. 63.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 30 Mei.

FRANKFORT, den 27 Mei.

Volgens berigten uit Konstantinopel van den 10. dezer, heeft men het gunstige antwoord der Porte op het Russische *ultimatum* voornamelijk aan de bemoeijingen van Oostenrijk te danken.

— Berigten uit Corfu van den 5. dezer melden, dat, volgens verzekering van lieden, die uit de streken van Missolonghi komen, deze stad thans niets meer dan een met lijken overdekte puinhoop is.

— De Weener dagbladen melden nu ook, naar aanleiding van berigten uit Konstantinopel van den 5. dezer, dat Missolonghi zich, den 22. April, uit gebrek aan levensmiddelen heeft moeten overgeven. In den nacht van den 21. op den 22. April zocht de bezetting zich door te slaan; doch daar de Turken door een uit de stad ontvlugten jongen Turk van het plan verwittigd waren, mislukte hetzelve. De moed der vertwijfeling moest voor de overmagt bukken. Bijna alle Grieken werden neder gesabeld; 3 a 400 vlugtelingen werden door de ruiterij ingehaald en mede afgemaakt. Eene afdeeling der Grieken was achtergebleven om de mijnen te doen springen.

— *Ibrahim*-pacha schijnt nu Napoli di Romania te willen gaan belegeren. Aan eenen zijner onderbevelhebbers heeft hij last gegeven om Corinthe te gaan innemen.

BERLYN, den 23. Mei.

In de *Staats-Courant* leest men het volgende:

Nieuwspapieren hebben over de alhier, ter ondersteuning der noodlijdende Grieken ondernomene geldverzamelingen op eene wijze gesproken, welke hier en daar verkeerde denkbeelden kon verwekken. Tot teregtwijzing, en om verder misverstand te voorkomen, zullen eenige woorden voldoende zijn.

De zaak der Grieken heeft een tweeledig gezigtspunt, het staatkundige, dat hier volstrekt niet kan bedoeld worden, en het zuiver menschelijke, dat hier alleen in aanmerking komt. Wanneer in eerstgemelde opzigt de Europische regeringen op gronden, welke met de gewigtigste belangen hunner eigen onderdanen in verband staan, zich tot nog toe van alle bemoeijing met en deelneming aan eenen strijd, waarin de ongelijksoortige dingen zich schier onherkenbaar verwarren, hebben onthouden, is daardoor echter geenszins de belangstelling, welke godsdienst en menschlievendheid ten behoeve der ongelukkige slagtoffers van dezen strijd inboezemen, uitgesloten of beperkt geworden. Van zoodanig godsdienstig en zedelijk beginsel uitgaande, had de onderneming van medelijdende menschenvrienden, wier gevoel door de tafereelen der steeds toenemende ellende van onschuldige grijsaards, vrouwen en kinderen in de laatste dagen van dag tot dag levendiger opgewekt werd, te minder voor deze verkeerde uitlegging behooren bloot te staan, vermits daardoor toch de zaak zelf volstrekt in geen andere betrekking geraakte, dan die welke zij tot het opgenoemde doel in hoedanigheid van eene particuliere onderneming heeft. Niet om de Grieken ter voortzetting van eenen strijd te ondersteunen, tot welker juiste beoordeeling maar enkelen, door de zekere kennis der daadzaken en een hooger standpunt, in staat zijn, — maar om ellende en nood van hulpelooze medemenschen, van ongelukkige geloofsgenooten te lenigen, hetwelk een ieder na ter harte gaat, — zijn deze verzamelingen ondernomen; haar andere drijfveren en inzigten toe te schrijven, dezelve door andere voorstellingen te bevorderen of haar daartoe zelfs enkel tot werktuig te willen gebruiken, zou zoo veel zijn, als een werk van christelijke liefde en milddadigheid van deszelfs wezenlijke en waardige eigenschap te berooven, en dezelve in het onzekere, dubbelzinnige gebied van staatkundige partijzucht te verplaatsen, waarin ook de betere zijde zich niet ligt zonder nadeel vertoont.

Uit het evengemelde heldert zich van zelf op, wat in nieuwspapieren, bijzonder ook in den Hamburger Correspondent van den 28. April en in de Allgemeine Zeitung van den 7. Mei, over dit onderwerp, zoo als men zegt, van hier is gemeld geworden. Het vermoeden, hetwelk aldaar over den zamenhang van deze aangelegenheid met staatkundige betrekkingen geuit wordt, is even zoo ongepast als ongegrond. Ook is het geheel bezijden de waarheid, dat het reeds vroeger van eene oproeping aan het publiek tot geldverzamelingen voor het opgenoemde oogmerk zake zou zijn geweest. Eene dergelijke inzameling is vroeger even zoo min verboden, als er eene met andere inzigten ook nu nog zoude worden toegelaten.

LONDEN, den 23. Mei.

Een brief uit Parijs, in een der dagbladen, gewaagt van de toenemende magt der geestelijkheid en de ontevredenheid in de armee. De geestelijkheid, zegt de brief, is niet alleen de voorname oorzaak, maar ook het doel van hetgeen hier voorvalt. *Karel* X. rigt de maatregelen van zijn gouvernement naar hare oogmerken, of ter bevordering van hare belangen. Wat de armee betreft, heerscht de meeste ontevredenheid onder de officieren. Over het geheel echter is er weinig lust voor de dienst. De misnoegdheid wordt aan verschillende oorzaken toegeschreven. De voornaamste huisvest, zegt men, in de onbillijkheid bij het begeven van voordeelige posten. Deze laatste oorzaak heeft voorzeker invloed; doch kan niet als de magtigste beschouwd worden. — Sinds eenige jaren zijn er aalmoezeniers bij ieder regement aangesteld. Dezelve staan niet onder het gebied van den minister van oorlog. Zij zijn onder het bestuur van 's Konings Aalmoezenier en corresponderen alleen met hem. Een officier, die bevordering wenscht, zoekt zich derhalve thans niet bij de militaire opperhoofden aangenaam te maken; hij moet den kapelaan van het regement zich te vriend maken, en daartoe ijverig de kerkelijke voorschriften waarnemen en diegenen zijner wapenbroeders kenbaar maken, die minder devoot dan hij zijn. De hoofd-officieren winnen alleen het vertrouwen, tot het plaatsen van diegenen die zij voorstaan, onder den invloed van den kapelaan, die gewoonlijk een jezuit is. Onlangs ontving de kolonel van een regement eene order, om zijne officieren te gelasten tot het waarnemen van het jubilee. Deze order kwam niet van den minister van oorlog, maar van den Aalmoezenier bij het hof. — De ijver van de jezuiten is zoo groot geworden, dat zij van de winkeliers, die aan het hof leveren, bewijs van derzelver biecht vorderen, op straffe van de leverantie te verliezen. — Men zegt, dat de Koning bij de processie van het jubilee als een boeteling wilde verschijnen, doch zulks op sterk afraden van de ministers heeft nagelaten. Men verhaalt van eenen prins, die den Koning het gevaar der toenemende magt van de jezuiten voorgesteld heeft, zonder dat zulks echter tot dus verre eenige gewenschte gevolgen gehad heeft.

PETERSBURG, den 16 Mei.

De maarschalk hertog *van Ragusa* is in deze hoofdstad aangekomen.

— Men schrijft uit Odessa het volgende: — » De haringvisscherij in den Donau verschaft den inwoners der Stad Ismael eene inkomste, welke dagelijks schijnt toe te nemen. Het zouten van die visch geschiedt zoo goed, dat de haring van den Donau in geenen deele onderdoet voor degene, welke wij uit Holland ontvangen. Men heeft maatregelen genomen, om dezen tak van nijverheid meer uit te breiden, en men heeft grond te hopen, dat dezelve meer en meer in belangrijkheid zal winnen, naarmate hij meer in het land zal bekend worden. De haringvisscherij te Ismael is rijk genoeg om in de behoefte van geheel Rusland te voorzien."

Mengelwerk.

INNEMING VAN *MISSOLONGHI.*

Het is dan nu aan geen twijfel meer onderworpen, het heldhaftige *Missolonghi* is voor den vijand van Christendom, van beschaving, van de menschheid, bezweken. Meer dan zes duizend menschen van beide seksen en allerlei ouderdom, hebben er den wreedsten dood, of een lot, erger dan den dood, ondergaan. Deze tijding, na alle de opgevatte hoop, is zoo hartverscheurend, de uitslag der edelste zaak wordt daardoor zoo twijfelachtig, dat men, om niet over het lot der wereld geheel tot wanhoop te vervallen, zich op de vleugelen des geloofs tot boven lucht en wolken verheffen, en het oog moet vestigen op de Voorzienigheid van HEM, die eenmaal alles op een heerlijk einde zal doen uitloopen. Wanneer deze verwachting, deze hoop niet bestond, zoo zou elk edeldenkend mensch, wiens doel een weinig hooger staat, dan zich te vermaken of vet te mesten, geheel den moed verliezen, en tot alle werkzaamheid ongeschikt worden.

Inderdaad: het is een bijkans eenig verschijnsel in de Geschiedenis der wereld, dat men zich *in eene zeer beschaafde Eeuw*, in *den naam van God en den Heiland* heeft durven verbinden, of liever (want wij gelooven dat aan de eerste instellers van dat verbond die bedoelingen vreemd waren) die verbindtenis tot het oogmerk misbruiken, om volken, zoodra zij een ondragelijk geworden juk zoeken af te werpen, langzaam dood te martelen door *Jezuiten*, door *Inquisiteurs*, een opgehitst dolzinnig graauw, geestelijke en adelijke monsters, — of door *Turksche* moordenaars, hetzij *Janitsaren* of halfnaakte *Egyptische* boeren, *Pacha's* en *Renegaten*. Geene middelen daartoe zijn den raddraaijer van het (God dank! zieltogende) heilige verbond te slecht. METTERNICH zou daartoe zeer gaarne de *inquisitie* herstellen, en de *Grieken* in *massa* laten uitroeijen. *Zoo iets* houdt dien man niet tegen, zoo hij slechts *durfde*. Zijne helsche staatkunde heeft *Spanje* reeds in eenen afgrond gestort, waaruit het zich mogelijk in eene eeuw niet weder herstellen kan. Zij doet *Napels systematisch* uitzuigen, en heeft door allerlei middelen, overreding, beloften, bedreigingen, voorstelling van ingebeelde gevaren, enz. alle de handen, die gereed waren tot hulp van het opgestane, en onder den erf- en aartsvijand van Christendom, beschaving en menschelijkheid zieltogende *Griekenland*, weten te verlammen, alle springveren, ten behoeve van den *Turk* en den tiran van *Egypte* weten in beweging te brengen, en zoo doende is het hem *bijkans* gelukt, den regtvaardigsten, den heiligsten, den God en brave menschen welgevalligsten opstand, die er immer heeft plaats gehad, in het bloed van vele duizenden, in het bloed der slagtoffers van *Chios* en *Missolonghi*, te smoren! Te *Misso-*

longhi, zeg ik, waar eene schaar van Christen-helden, vergeefs meer dan een jaar met leeuwenmoed tegen hunne verdrukkers heeft gekampt, *Leydens* voorbeeld aan het verbaasde nageslacht weder vertoond, en echter vergeefs de afgematte, door gebrek verdroogde armen naar hunne broeders in het Westen heeft uitgestrekt, die hen zoo gaarne hadden willen, maar niet *mogen* redden! — Eindelijk zijn zij onder het moordmes der Barbaren bezweken, de maagden zijn geschonden of naar den *Harem* van den grooten Barbaar te *Konstantinopel* gesleept, de kinderen met geweld tot het doemwaardige geloof aan den leugenprofeet gedwongen, (zoo een baldadige *Turk* die weerlooze kleinen niet reeds aan de steenen verpletterd heeft!) Zulk een gruweltooneel moet, indien diepe droefheid, maar tevens hooge verontwaardiging opwekken, zoowel tegen de moordenaars als hunne vrienden en ophitsers te *Weenen* en te *Parijs*.

„Doch wat baat eene ijdele verontwaardiging, eene droefheid die niets tot stand brengt? Zullen wij nu den moed geheel laten zinken, en zeggen *Griekenland* is verloren; alles is nu voorbij: — Of zullen wij (het geen nog erger zou zijn) aan de Voorzienigheid beginnen te twijfelen, bij de teleurstelling onzer edelste hoop als menschen en Christenen, en zeggen: „Een wuft geval regeert de wereld, anders zou geen NOTO BOZZARIS bezwijken: geen IBRAHIM-*pacha* vrij moorden, geen METTERNICH „en VILLÈLE zich baden in weelde!" — Neen, gewisselijk! zoeken wij veel meer of niet juist dit verschrikkelijke geval ons nog eenige gronden van hoop en van troost aan de hand geeft.

Toen, in onzen vrijheids-oorlog, *Haarlem*, na een beleg van zeven maanden, waarin mannen en vrouwen met elkander wedijverden, bezweken was, scheen ook, menschelijker wijze gesproken, alles verloren. Wie had kunnen denken, dat eenige zwak versterkte steden aan het geschut, de troepen en de krijgskunst van eenen ALVA. — zoo wreed als IBRAHIM, doch veel grooter krijgsman dan hij — zouden hebben kunnen weêrstaan? Maar de barbaarschheden, door de *Spanjaarden* te *Haarlem* gepleegd, ontvonkte juist het onverdelgbaar vuur der wraak in elke *Hollandsche* borst, en vereenigden al wat tot hiertoe nog verdeeld mogt geweest zijn. Toen de *Oostenrijkers* in den dertigjarigen oorlog alles overwonnen hadden, wat zich tegen hen verzette, toen TILLY den Koning van *Denemarken* tot vrede gedwongen had, en *Maagdeburg* rookte van het bloed van tienduizende slagtoffers, mannen, vrouwen en kinderen, op *Oostenrijks* last vermoord, omdat zij *vrij wilden denken*, toen scheen ook wel alles verloren, en toen was juist redding het meeste nabij, toen verwekte GOD GUSTAAF ADOLF, die, zoo als VONDEL zich uitdrukt, *het lijkoffer voor Maagdeburg ontstak op het hooge autaar bij Leipzig.* — Wij willen hopen dat ook hier gelijke oorzaken, gelijke werkingen zullen doen. Kan niet de verschrikkelijke gebeurtenis, die wij betreuren, zulk eenen diepen indruk maken op alle nog niet geheel bedorven gemoederen, dat de publieke geest zich op eene wijze e kennen geeft, die ondeugende ministers niet zullen kunnen weêrstaan? Zal niet de luide kreet van *Europa* zich uit alle landen verheffen? Zal deze stem niet tot de troonen dringen? Hoe? Is zij niet reeds doorgedrongen tot den troon van *Pruissens* monarch? Wordt FREDERIK WILLEM niet weder zijner waardig, bezielt met geestdrift voor de *Grieken* zijn geheele land, ja zijn geheele Hof! En zou dan METTERNICH die stem kunnen weren, dat zij ook het oor van Keizer FRANS niet bereike, die als mensch immers goedhartig en zachtaardig is. Maar zal die gebeurtenis misschien de *Grieken* zelv' in hunne heldhaftige pogingen doen bezwijken, hun de handen slap in den schoot doen leggen, en lijdelijk bukken voor de ongeloovigen, opdat deze hen vervolgens als slagtvee op hun gemak kunnen keelen? (want men weet, dat de *Turksche* wet alle trouw of geloof aan *Christenhonden* verbiedt, zoodra de Godsdienst van MOHAMMED bij het tegendeel zou winnen). Zullen zij niet veeleer, gelijk *Leydens* dappere verdedigers, in den moed der vertwijfeling ontvonkt, liever hunnen linker arm verslinden, en zich met den regter doodvechten, dan vrijheid, volksbestaan, geloof en vaderland nu aan het zwarte ras ten prooi te geven, dat hen, (volgens de beschikkingen van het H. Verbond) in *Europa* moet komen vervangen, terwijl zij bij onderwerping, gedoemd zijn om in de brandende woestijnen van *Afrika* (in zoo verre zij nog het moordmes ontsnappen) langzaam te verkwijnen en uittesterven! Neen! met *Missolonghi* is nog niet alles verloren. Nog staat FABVIER (ach! waarom verspilde hij den kostbaren tijd in *Eubea*) nog staat GOURA in 't veld, nog vecht COLOCOTRONI in den *Peloponnesus*. De *Grieken* hebben nog *Salona*, de vestingen van *Athene* en *Korinthe*, *Napoli di Malvesia* en het bijkans onwinbare *Napoli di Romania*, benevens de nog ongerepte eilanden *Hydra*, *Spezzia*, *Samos* en verscheidene eilanden, eindelijk nog eene goede vloot, waarvan MIAULIS aan het hoofd staat, terwijl ook CANARIS, voor zoo ver wij weten, nog leeft. *Hunne magt overtreft nog die onzer Vaderen, ten tijde van Leydens beleg.* Zouden wij niet mogen hopen, dat nu alle verdeeldheden zullen wijken; dat de *Mainoten*, door de groote waarschuwing, die zij bekomen hebben, uit hunnen slaap opgewekt, krachtdadig hunne broederen te hulp zullen spoeden? Wie weet, welke wonderen deze moed der vertwijfeling nog kan opwekken?

Doch vooral vestigt zich onze blik op het Noorden, van waar ook thans, gelijk eenmaal voor het benaauwde *Duitschland*, alleen redding kan opdagen. Het is aan Keizer NICOLAAS van *Rusland*, door de Voorzienigheid vergund, de schoone rol van GUSTAAF ADOLF van *Zweden* te spelen, niet, gelijk deze, voor het Protestantismus, voor de vrijheid van *Duitschland* alleen, maar voor de menschheid, voor het Christendom, voor beschaving en verlichting tegen het rijk der duisternis, der boosheid en der leugenen. Veel is hem gegeven: veel zal van hem worden geëischt! Wee zijn toekomstige naam in de Geschiedenis, zoo hij nu, terwijl het nog even tijd is, de gelegenheid laat ontsnappen, het veege *Griekenland* te behouden, de *Turksche* magt, die in *Europa* niet t'huis behoort, daaruit te verdrijven, de schoone gewesten aan den *Donau* en van *Thracie* te bevrijden, en zoo doende de weldoener des menschdoms te worden. Maar wel hem, zegen over zijnen naam en zijne regering, zoo hij weêrstand biedt aan de lokstem der helsche verleiding, die onder het mom der vredelievendheid, van de zucht voor rust, orde en ondergeschiktheid, zijn reeds opgeheven zwaard poogt in de schede te houden, en hem te beletten, zijne geloofsgenooten ter hulpe te snellen, zoo hij zich door ijdele belofte, of zelfs eenige toegevendheid van den kant der *Porte* laat bewegen tot vrede. Zulk eene rust, zulk een vrede zou inderdaad de schandelijkste, de onteerendste traagheid zijn, en den *Russischen* naam voor eeuwig met smaad bedekken. Keizer NICOLAAS is thans in de gelegenheid gesteld, om eenen *waarachtig heiligen oorlog te voeren*, en God heeft hem de middelen gegeven, de ongeloovigen geheel uit *Europa* te jagen. Hiervan geen gebruik te maken zou geene weldaad voor de volken, het zou eene misdaad zijn, die de vaderlijkste Regering niet kan uitwisschen. Misschien zal, na het voorgevallene te *Missolonghi*, de geestdrift des *Russischen* volks voor zijne broeders ook zulk eene hoogte bereiken, dat de regering die niet zou kunnen beteugelen, al ware het dat zij zulks wilde, 't geen echter niet denkelijk is. Door schaamte en vrees voor het algemeen gevoelen, konden dan de kabinetten wel terug worden gehouden van hulp aan den Barbaar te verleenen, en zich tegen *Rusland* in de bresse te stellen, vooral wanneer dit laatste openlijk verklaarde, *geene veroveringen, maar de herstelling van orde, van beschaving en Christendom, door de verdrijving der Barbaren uit* Europa *en de herstelling van een Grieksch Rijk, ten doele te hebben.* Zulk een doel zou heerlijk zijn, zou aller wenschen met zich vereenigen; de dood van hen, die in dezen oorlog tegen de vijanden van alles, wat goed, waar en schoon is, kwamen te sneuvelen, zou waarlijk een edele dood, het zou een dood *voor de menschheid*, en de daarin gevallenen zouden hare martelaars zijn. Dan had het in *Missolonghi* geplengde bloed immers rijke vruchten gedragen? Gelijk het bloed der martelaren eens het zaad der kerke was, zou dan in onzen tijd het bloed der edele vermoorde *Grieken* wasdom geven aan de uitbreiding van het Rijk van waarheid en deugd, tot beschaming en vernedering van het rijk der duisternis, dat thans weder onder allerlei vormen zoo zeer het hoofd opsteekt, en zich verheft in eene waarlijk onrustbarende kracht.

En laten wij, *Nederlanders!* vooral niet achterblijven in dezen edelen wedstrijd der Volken, om elk op hunne wijze iets bij te dragen tot ondersteuning der menschheid. Reeds is een onzer landslieden, de waarlijk edele STEFFENS, tot hulp der *Grieken* uitgetrokken. (het lage, ellendige *Fransche* Ministerie heeft hem nog belet, te *Marseille* scheep te gaan, alwaar een *Grieksch* vaartuig, aangekomen om eenigen onderstand af te halen, vergeefs verzocht heeft binnen de haven te komen: het wordt onder allerlei nietige voorwendselen geweigerd, terwijl *in die zelfde haven, openlijk* een geraseerd linieschip en twee korvetten voor den tiran van *Egypte*, ter vernieling van *Griekenland* worden gebouwd). Personele hulp kunnen echter slechts weinigen betoonen. O! dat dan ten minsten *geldelijke* hulp niet aan de brave *Grieken* ontbreke? Mogt het gezegde, mogt het denkbeeld van den hoogen nood des ongelukkigen volks, de milddadigheid onzer landgenooten op nieuw verlevendigen en hen nopen, thans, *in het beslissende oogenblik van bestaan of niet-bestaan des Griekschen Volks, en van het Christendom in Oostelijk Europa*, rijkelijk harten en handen te openen, tot hulp dier ellendigen. O! waarom zijn wij zoo veel, zoo zeer veel gelukkiger dan onze broederen in het Oosten, die misschien even goed, even deugdzaam, niet minder vatbaar voor zedelijke en verstandelijke vorming zijn, en nog meer dan wij, voor Godsdienst en Vaderland over hebben? En toch lijden zij het vreesselijkste, wat de menschelijke natuur lijden kan: honger, gebrek aan genees- en heelkundige hulp, naaktheid, ballingschap of den wreedsten marteldood, gepaard met scheiding van geliefde panden, die de stervende man en vader voor de slavenmarkt ziet vastbinden, of tot de besnijdenis en den tulband, dat is tot vijandschap tegen Christendom en beschaving, ziet verdoemen! — O wat onderscheidt ons dat wij hier zoo vreedzaam zoo gerust, zoo genoegelijk leven! En zouden wij dan niet een *klein* gedeelte onzer bezittingen over hebben voor onze ongelukkige medemenschen, medechristenen, die ons te dierbaarder moeten zijn, daar zij even als toonbeelden onzer Vaderen uit zestiende Eeuw verschijnen! Komt dan *Nederlanders*! al is het dat gij reeds gegeven hebt, houdt uwe hand niet terug, en mogt eene *rijke* gift de verdedigers van het kruis weldra in staat stellen, om hunne helsche vijanden in de kracht Gods ter neder te vellen, om den standaard van CHRISTUS te verheffen boven dien van MOHAMMED, en op nieuw het licht te doen heerschen, daar waar zich thans nacht en schaduw des doods over de Aarde verspreiden.

M I S S O L O N G H I.

Ziet gij dat rookend puin, die ingestorte wallen,
Met lijken overdekt, van 't bloed van Hellas *rood?*
't Is Missolonghi's puin; zijn strijders zijn gevallen,
Zij stierven fier den heldendood.

Daar ligt het kruis vertrapt, geschonden gindsche altaren
Aan Christus dienst gewijd,
En luid klinkt 't allah *der barbaren,*
Der Christ'nen God ten hoon, zijn heilge zaak ten spijt.
Schoon is de kamp der eer, door Hella's *kroost volstreden.*
Getrouw is d'eed vervuld, bij 't wijdingsmaal gedaan,
Zij hebben tot den dood gestreden,
En zijn te zaam vergaan.
Zij zijn vergaan, zij zijn gevallen!
Wie dorst dit schendig stuk bestaan?

Vraagt het Germanje, en 't verworpen kroost der Gallen:
Zij voerden Mekka's zonen aan.

Nu prijkt de halve maan in Missolonghi's wallen,
Ter zelfder plaats, waar 't Heilig kruis eens stond,
Euroop ten smaad, die 't hulpeloos deed vallen,
Als schandzuil voor het Heilige Verbond.
Is dan voor eeuwig nu de keten vastgeklonken,
Die vrijheid, orde en regt te smadelijk onteert?
De laatste straal van hoop in tranen weggezonken?
Neen, Grieken! *wanhoopt niet, want uwe God regeert.*
De kreet der wraak stijgt op, geen staatkunst kan dien smoren,
Hij doet, ten spijt der dwinglandij,
Zijn schalle stem aan de aarde hooren;
De Christenheid ontwaakt en Griekenland *wordt vrij.*
Ja Griekenland wordt vrij! *het bloed der martelaren*
Is niet vergeefs gestort op Missolonghi's *grond!*
Zinkt in uw niet terug, gepurperde barbaren,
Hoort 't jubellied der Englenscharen,
Die in de verste toekomst staren,
Hoort, hoe 't aan Griekenland *verkondt:*
„Weldra rijst uit dien nacht de schoonste morgenstond."

Extemporé. — L. . . . . . 23. Mei 1826. A.

HOLLANDSCHE IMPROVISATIE OF *MISSOLHONGHI.*

(*Uit het Journal de Bruxelles.*)

Dikwijls heeft men zich in *Holland*, en niet ten onregte, beklaagd, dat de voorname mannen van dat land, vooral wanneer zij, alleen in de landtaal, proeven van hunne bekwaamheden gegeven hadden, in de overige gedeelten van *Europa* niet zoo bekend zijn als zij wel verdienden te wezen.

Indien deze daadzaak niet is te loochenen, zal het misschien niet te onpas zijn, eene bijzondere reden daarvoor te doen kennen, welke zich nog onlangs, op eene in het oog loopende wijs, vernieuwd heeft, in de residentie-stad zelve van het gouvernement.

Wanneer de beroemde Italiaansche Improvisator SGRICCI, in het tegenwoordig oogenblik, waarin aller oogen gevestigd zijn op *Griekenland*, en de heldhaftige verdedigers van *Missolonghi*, hetzij te *Napels*, te *Parijs* of te *Londen*, eene krachtige improvisatie op dit onderwerp, door het lot aangewezen, gedaan had, zouden, voorzeker, de dagbladen dier hoofdsteden, in min of meer uitvoerige artikels, zich beijverd hebben den regtmatigsten lof aan zijn verbazend kunstvermogen toe te zwaaijen; zijn naam zoude nog eenmaal door gansch *Europa* weergalmd hebben, en men zoude het lot hebben gezegend, dat het zoo belangrijk onderwerp van *Missolonghi* uit de vaas had doen trekken. Welnu! voor meer dan veertien dagen heeft een andere SGRICCI, of liever, een Hollandsch Improvisator, die misschien den Italiaanschen overtreft, eene zoodanige improvisatie, in eene geletterde maatschappij in *'s Gravenhage*, gedaan, en de twee dagbladen, welke in deze stad worden uitgegeven, hebben daarvan volstrekt geene melding gemaakt, even als of zoo iets niet der moeite waardig was, om er van te gewagen.

Kunnen wij de vreemdelingen nu wel beschuldigen, onze voorname mannen te miskennen, wanneer wij bij ons zelven, dikwijls zoo veel onverschilligheid ontwaren? Als landgenoot van den heer DE CLERCQ (dit is de naam van den Hollandschen Improvisator) zij het mij vergund, in deze weinige regelen te herstellen het ongelijk hem aangedaan; want, voorzeker, is het een ongelijk, eene omstandigheid, zoo belangrijk, zoo verwonderenswaardig, en waarvan al wat in *'s Gravenhage* verstandig, verlicht en beminnaar is van wetenschappen en fraaije letteren, den mond vol heeft, met stilzwijgen voorbij te gaan. — Zie hier dan het gebeurde: Op de daartoe aan hem gedane uitnoodiging, van de Hollandsche Maatschappij van fraaije Kunsten en Wetenschappen, afdeeling *'s Gravenhage*, heeft de heer WILLEM DE CLERCQ, van *Amsterdam*, secretaris van de Nederlandsche Handelmaatschappij, bekend door zijn talent van voor de vuist verzen te maken, waarvan zelfs de *Revue Encyclopédique*, die te *Parijs* wordt uitgegeven, voor eenigen tijd, met zoo veel lofs gesproken heeft, daarvan nieuwe proeven gegeven, op Donderdag avond den 20. der jongst verloopene maand, in eene zoo talrijke als luisterrijke vergadering van de leden der gezegde maatschappij, en van genoodigden van beiderlei kunne, behoorende tot de aanzienlijkste en verlichtste lieden in *'s Gravenhage*. Mijnheer de Voorzitter aan eenige der tegenwoordig zijnde vrouwen verzocht hebbende om onderscheidene onderwerpen te willen opgeven, waarop de heer DE CLERCQ zoude improviseren, hebben deze zich daarmede onmiddelijk bezig gehouden. De opgegeven onderwerpen onderéén vermengd zijnde, heeft eene der vrouwen er twee uitgetrokken, het eerste tot opschrift hebbende: *Gellert* (beroemd Hoogduitsch Dichter en Schrijver), het andere: *Missolonghi*. Toen de naam van *Missolonghi* werd opgelezen, liet zich een daverend handgeklap door de gansche zaal hooren. (Men bemint de *Grieken* te *'s Gravenhage*, zoowel als te *Parijs* en te *Londen*.)

Nu heerschte er eene diepe stilte in de zaal; aller blikken vestigden zich op den heer DE CLERCQ, die, in het midden staande, eerst GELLERT en daarna *Missolonghi* bezong.

Niets evenaart de verscheidenheid van kennis, de gemakkelijkheid, de vaardigheid, de kracht en den kieschen smaak, waarmede hij, in zeer vloeijende verzen, de onderwerpen behandelde, welke het lot had aangewezen. Het is onmogelijk den diepen indruk te beschrijven, dien de schoone taal van den Hollandschen dichter op alle de toehoorders maakte, de bewondering was op ieders gelaat te lezen; men was als verstomd over hetgeen men hoorde. Om zich een juist denkbeeld van dit tooneel te vormen, had men daarbij tegenwoordig moeten zijn geweest. — De geestdrift was algemeen, ook zullen zij, die het geluk gehad hebben de roerende verdediging van *Missolonghi* in verhevene verzen te hooren bezingen, niet ligt het aandenken verliezen van den allergenoegelijksten avond, welken het zeldzame en bewonderenswaardige talent van den heer DE CLERCQ (*) hun verschaft heeft.

Het is mij niet onbewust dat andere dagbladen, dan die waarin men mogt verwachten eenig artikel over dezen letterkundigen avond te vinden, daarvan gewag gemaakt hebben: dan daar zij dit niet met genoegzame juistheid hebben gedaan, en men zich daarover in *'s Gravenhage* beklaagd heeft, heb ik gemeend op dit onderwerp te kunnen terug komen, en dit heeft mij aangespoord dit kleine artikel thans mede te deelen.

V. L.

(*) De heer DE CLERCQ is nog jong; hij heeft den ouderdom van slechts 30 jaren; — Behalve zijne *aanmerkingen over St Petersburg* en *over de Jezuiten*, medegedeeld in het *Magazijn* van den heer VAN KAMPEN, heeft men van hem eene uitgebreide verhandeling *over den invloed der vreemde letterkunde op de Nederlandsche*, door het Koninklijke Nederlandsche Instituut bekroond, een werk even geleerd als wel geschreven.

---

† † † *D. SNATICH, Taalmeester* te *Brussel*, wiens aanschouwelijke Leerwijze de bijzondere goedkeuring en aanmoediging van Z. M. heeft mogen verwerven, brengt door deze ter kennis van Ouders en Voogden, in de Noordelijke Provincien, dat aan zijn INSTITUUD van ONDERWYS aldaar, sedert den 1. dezer, verbonden is een PENSIONNAAT voor een bepaald getal Jonge Lieden.

Het gewone Onderwijs bestaat in de *Nederlandsche, Fransche, Engelsche en Hoogduitsche Talen*; de *Geschied-, Aardrijks-, Natuur-, Schrijf-* en *gewone Rekenkunde*, waarvoor, het Pensioen er onder begrepen, betaald wordt *f* 350 : - jaarlijks.

De voor den Koophandel bestemde Jonge Lieden kunnen bovendien een grondig onderrigt ontvangen in de *Koopmans-Rekenkunde* en het *Italiaansch Boekhouden*, en hebben in de hier bestaande *École de Commerce*, onder directie van de Heeren *LE GUELLE* en *VAN ACKER*, de volledigste gelegenheid, om zich in alle Commercièle Bedrijven praktisch te oefenen.

De voor de Letteren bestemde Jonge Lieden genieten de *Latijnsche, Grieksche* en *Wiskundige Lessen* bij de Professoren van het Koninklijke Atheneum alhier.

Het onderrigt in de Godsdienst is geheel afgescheiden van het overige Onderwijs, en toevertrouwd aan de Leeraars der onderscheidene Kerkgenootschappen alhier, waardoor deze Stichting, meer dan elke andere in de Zuidelijke Provincien, voor elke Gezindte geschikt is.

Het lokaal is ruim en van een Tuin voorzien.

Teeken-, Muzyk- en *Danslessen* worden er op een billijken voet, door de bekwaamste meesters dezer hoofdstad, gegeven.

Ter bekoming van meerdere inlichtingen, worden de des begeerenden verzocht zich te wenden tot den Directeur *D. SNATICH, Professeur de Langues; Rue d'Or* (*près du Meyboom*) No. 512, *à Bruxelles.*

Betreffende deze Kostschool, leest men in de daarbij aangehaalde dagbladen het volgende:

Extrait du Journal de Bruxelles du 10 Février.

La nouvelle méthode d'enseignement mnémonique de M. Snatich, obtient les succès les plus satisfaisans, et justifie les encouragemens flatteurs qu'il a plu à S. M. de lui accorder. Le public apprendra non sans intérêt, que ce professeur, chargé par le gouvernement de faire connaître son système, non-seulement s'occupe déjà de la composition des ouvrages qui en expliqueront les élémens, mais encore admet le public aux divers exercices de ses élèves, afin que chacun puisse juger des avantages qu'offre sa méthode. Une personne instruite, qui a assisté aux derniers exercices, nous en fait l'éloge et vante beaucoup l'habileté et l'intelligence de ce professeur expérimenté qui sait joncher de fleurs une route fort épineuse, et revêtir de formes agréables l'instruction et la morale. (1) M. Snatich jouit donc ici même, indépendamment de la réputation qui le précédait, d'une confiance bien méritée; et le cours d'étude, de langues, d'histoire, de mathématiques, de géographie, etc., etc., qu'il vient d'ouvrir, contribuera encore à l'augmenter.

Extrait du Journal de la Belgique du 6 Mars 1826.

Après plusieurs méthodes suivies parmi nous, et dont l'efficacité au moins de quelques-unes est constatée, apparaît celle de M. Snatich, basée sur un nouveau système d'enseignement figuratif et synoptique, qui se pratique à l'aide d'une mécanique de son invention. Ce professeur vient d'établir par ce moyen différens cours de langues, d'histoire, de physique, de mathématiques, de géographie, etc., etc., et sa méthode lui a déjà valu l'approbation et les encouragemens les plus flatteurs de la part de S. M.

Le mérite de M. Snatich, suffisamment reconnu dans les Provinces Septentrionales, ne peut manquer de l'être également ici, car il admet le public aux exercices de ses élèves, afin que chacun puisse juger des avantages de sa méthode. Déjà plusieurs personnes notables et éclairées de cette ville ont été à même d'apprécier ce mode d'enseignement, qui tend à frapper l'imagination, à fixer l'attention, et à venir au devant de la mémoire des jeunes gens; et il a paru dans les exercices publics, tenus par ce professeur, que la marche de cette méthode est aussi rapide qu'instructive et attrayante.

(1) M. Snatich est un des premiers qui se soient déclarés contre les peines corporelles et dégradantes, en publiant, il y a quelques années, un excellent traité sur son nouveau système de récompenses et de punitions dans l'éducation de la jeunesse, déjà adopté et suivi dans un grand nombre d'écoles du royaume. La seconde édition de cet ouvrage recherché étant presque épuisée, il en paraitra sous peu une troisième dans les deux langues.

Getrouwd:

WILLEM HUBERTUS VERSTEEG,
Ph. Th. Mag. Lit. Hum. Doct. Rector der Latijnsche Scholen te Doesborgh,
Weduwenaar van ANNA MARIA ANDREÆ,
met
WALRANDINA SOPHIA PAULINA THEANUS.

DIEREN, den 25. Mei 1826.

Dienende deze tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

Den 24. Mei 1826, verloste te *Deventer*, vrij voorspoedig van eene Dochter, *MARGARETHA BARTHA SLICHTENBREE*, geliefde Echtgenoote van

P. F. BESIER.

Mijne geliefde Echtgenoote *JUDIK HERMINA CROMHOUT*, beviel heden zeer voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON.

BRUMMEN,
den 25. Mei
1826.

P. HONDIUS, Gz.

NOTIFICATIE.

DE GOUVERNEUR DER PROVINCIE *GELDERLAND*,

Brengt hiermede ter kennis van de ingezetenen dezer Provincie, dat, door Zijne Excellentie den Heer Opperjagermeester van Zijne Majesteit, Opperhoutvester voor de Noordelijke Provincien, met overleg van Heeren Gedeputeerde Staten, is vastgesteld:

Dat de jagt op *Ganzen*, *Eenden* en *Watersnippen*, voor dit saisoen zal gesloten zijn op den 1. Junij aanstaande.

En opdat niemand hiervan onwetenheid voorwende, zal deze door de zorg van de Plaatselijke Besturen alom, waar zulks gebruikelijk is, gepubliceerd en geaffigeerd en voorts in de Arnhemsche Courant en in het Provinciale Blad geïnsereerd worden.

Arnhem, den 26. Mei 1826.

De Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

† † KOMMISSARISSEN en DIRECTEUREN van het NEDERLANDSCH BRAND-WAARBORG-GENOOTSCHAP, berigten dat de STAAT en REKENING der TWEEDE AFDEELING van hetzelve, van 15 Mei 1825 tot 16 dezer, is nagezien en goedgekeurd door de Wel-Edele Heeren,

L. BREDENBERG, D. PAXMAN,
S. G. BROEKMAN, EN
G. F. DORPER, J. A. & C. M. SIMON THOMAS;

dat de Interessen, uit de Beleeningen voortgesproten, na aftrek der Brandschade, welke daaruit is betaald, in de Reserve-Kas zijn overgebragt, zoodat Deelhebbers in deze Afdeeling wederom, in het afgeloopen Genootschaps-Jaar en dus gedurende 3 achtereenvolgende Jaren, voor de geringe Administratie-kosten alleen zijn verwaarborgd geweest; als mede, dat bij de Afdeeling voor KOOPMANSCHAPPEN tot heden geene schade hoe genaamd is voorgevallen, en de Inschrijvingen in de beide Afdeelingen voortdurend aanzienlijk vermeerderen.

Het Bestuur neemt deze gelegenheid waar om dit Genootschap, hetwelk geheel ten voordeele van Deelnemers is ingerigt, en waarbij alles aangewend wordt om geene Posten inteschrijven, die aan buitengewoon gevaar voor brand blootstaan, op nieuw aan deszelfs Landgenooten aan te bevelen.

Ingevolge Art. 23 van het Reglement, blijft de gemelde Staat en Rekening nu nog, gedurende zes weken, ter visie van Deelhebbers liggen, ten Huize van den Directeur, op de Groenenburgwal bij het 's Gravenlandsche Veer, No. 2.

Amsterdam 23 Mei 1826.

A. HORSTMAN,
P. J. AMESHOFF,
J. PASSAVANT, } Kommissarissen.
J. F. GEORGY, Directeur.

De Inschrijvingen in het bovenstaand Genootschap geschieden
bij den Heer E. C. ENGELBERTS, te *Arnhem*.
» » » M. G. MARCUS, » *Wageningen*.
» » » VAN BENNEKOM, » *Amersfoordt*.
» » » A. C. DE FOCKERT, » *Nijmegen*.
» » » J. VAN DE GRAMPEL, » *Barneveld*.
» » » J. W. WILMERINK, » *Doesborgh*.

† † De Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, te *Arnhem*, zal, ten instantie van de respective Eigenaren, op Donderdag, den 8 Junij 1826, des avonds ten zes ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, ter verkoop bij toeslag inbieden, de navolgende Goederen, als:

1. Een hecht, sterk en wel betimmerd dubbeld HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de *Bakkerstraat*, Wijk D, No. 126, belend ten Noorden den Schoenmaker *BRUNNENWASSER* en ten zuiden het volgende tweede perceel, voorzien van zes BENEDEN- en elf BOVENKAMERS, waaronder eenige ruim en groot; voorts goede DROOGZOLDERS, ruime KEUKEN, MANGELKAMER, KELDERS, SCHUUR, open PLAATS en annexe TUIN, uitgang hebbende in de *Weverstraat*.

2. Een HUIS en ERVE, mede gelegen in de *Bakkerstraat*, Wijk D, No. ..., grenzende ten Noorden het eerste perceel en ten Zuiden een Huis en Erve van wijlen den Koster *EVERTS*.

Beide deze perceelen zullen ook in Massa worden geveild.

3. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze Stad, Wijk C, No. 198, van ouds genaamd *het Witte Kruis*, tusschen de Logementen *het Hôtel van Brunswijk* ter eenre en *de Paauw* ter andere zijde, zijnde een hecht en sterk Gebouw, met groote en ruime Zolders, zeer geschikt tot berging van Granen, voorzien.

4. Een netjes en wel onderhouden HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze Stad, in de *Wielakkersteeg*, Wijk D, No. 90, tusschen de Erven van den Heer *J. N. BLAAUW* ter eenre, en *WIGGERS* ter andere zijde.

5. Een HUIS en SCHUUR, staande op grond van het *St. Catharina Gasthuis*, buiten de *Velperpoort*, in het zoogenaamde *Zandgat*, achter de Mistvaalden, te *Arnhem*, bewoond door de Weduwe *ENKLAAR*, welke grond met een daarbij gehoorende Hofje of Land in Erfpacht wordt gebruikt.

6. Eene Vrouwen ZITPLAATS, in de Groote Kerk der Stad *Arnhem*, in het Noorderpand, op de een en veertigste Bank, de derde Plaats.

7. Eene dito dito, in de Gasthuis Kerk aldaar, in het Middelpand, No. .. de .... Plaats.

8. Eene Vrouwen ZITPLAATS, in de Groote Kerk, te *Arnhem*, zijnde No. 1 van de ... Bank in het Noorderpand.

Nopens de voorwaarden van Verkoop kan men onderrigt bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris, alwaar de Veil-Conditien voor een ieder ter lezing liggen.

† § Die iets te vorderen heeft van den Weledel Geboren Heer *A. VAN DER LEEUW*, of deszelfs Echtgenoote, Vrouwe *V. M. FEITH*, gewoond hebbende te *Arnhem*, wordt verzocht voor den 1. Julij 1826 daarvan opgave te doen aan den Advokaat Mr. *J. M. DE KEMPENAER*, aldaar.

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

De Crediteuren in den, bij vonnis van de Regtbank van eersten Aanleg, zitting houdende te *Tiel*, Provincie *Gelderland*, als tevens de zaken van Koophandel waarnemende, de dato 27 April 1826 failliet verklaarden Boedel van *SEGEWALD JOHAN ADRIAAN BACKER*, Koopman, gewoond hebbende te *Tiel*, doch thans zich schuil houdende, worden verzocht om op Woensdag den 14. Junij aanstaande, des voormiddags ten elf ure, hetzij in Persoon, hetzij bij eenen Gemagtigden, te compareren in de gewone Audientie-Zaal van gezegde Regtbank, ten einde tot de voorstelling van provisionele Curators in gemelden Boedel over te gaan, en zulks overeenkomstig Art. 476 en 480 van het Wetboek van Koophandel.

Tiel, den 25. Mei 1826.

H. G. VAN DER VOORDT PIECK,
Regter-Commissaris.
Ter Ordonnantie van denzelven,
G. C. J. T. KRUYTHOFF,
Griffier.

† † De Ondergeteekenden, provisionele Sindici in het Faillissement van *CHRISTIAAN SCHOLTEN*, Koopman, te *Zutphen* woonachtig, roepen bij deze allen en een iegelijk op, die iets van genoemden *CHRISTIAAN SCHOLTEN* te vorderen hebben: 1°. om ingevolge Art. 502 van het Wetboek van Koophandel, zich uiterlijk binnen veertig dagen en dus voor den 3. Julij eerstkomende, hetzij in Persoon, hetzij bij Gemagtigden, bij de Ondergeteekenden te vervoegen, ten einde aan hun opgaaf der oorzaak en van het montant der schuldvordering te doen, en om aan hun, tegen Recepis, de bewijzen hunner schuldvordering over te geven, of wel te deponeeren ter Griffie der Regtbank van Koophandel. 2°. Om binnen veertien dagen daarna, en dus op den zeventienden dierzelfde maand, des morgens te tien uren, hetzij in Persoon, hetzij bij Gevolmagtigden, in eene der Zalen van het Locaal, alwaar het Tribunaal zitting houdt, te verschijnen, ten einde aldaar, ten overstaan van den Regter-Commissaris Mr. *A. J. H. W.* BARON *VAN HEECKEREN*, tot de verificatie der schuldvorderingen over te gaan.

Zutphen, den 24. Mei 1826.

Mr. M. J. VAN LÖBENSELS,
B. H. RENSINK.

† † Een te *Kleef*, aan de *Lindt*, zeer aangenaam gelegen, voor korte jaren geheel nieuw gebouwd en naar den nieuwsten smaak ingerigt HEERENHUIS, benevens REMISE, STALLING en TUIN, aan den Heer Regerings-Raad *EVERSMAN*, te *Dusseldorp*, toebehoorende, staat uit vrijer hand, onder zeer voordeelige Conditien, te Koop. Nadere informatien te bekomen bij den Eigenaar, of bij den Heer Burgemeester *SAEDT*, te *Kleef*.

VEREENIGDE KONINKLYKE NEDERLANDSCHE POSTWAGENVEEREN, te *ARNHEM*.

Dienst van Arnhem *op* Amsterdam *en vice versa*.

Te beginnen op den 1. Junij 1826, zal de Diligence tusschen *Arnhem* en *Amsterdam*, viermaal 's weeks, en wel op Zondag, Dingsdag, Donderdag en Vrijdag, vice versa loopen, zoo wel van *Amsterdam* als van *Arnhem*, vertrekkende des morgens ten half zeven uur, om respectievelijk te *Arnhem* en te *Amsterdam* bij middelmatig goeden weg aan te komen des avonds ten 7 uur.

De prijs der plaatsen is van *Amsterdam* tot *Arnhem* en vice versa ƒ 5 : 50, het Postillons-geld inbegrepen.

Dienst van Arnhem *op* Nijmegen *en vice versa*.

De Diligence van *Arnhem op Nijmegen* en vice versa, zal, te beginnen met den 1. Junij aanstaande, te *Elst* niet meer wisselen, maar zonder eenig oponthoud het geheele traject afleggen, in plaats van namiddags ten 4 uur, des avonds ten 7 uur van *Nijmegen* vertrekkende, blijvende het vertrek des morgens ten 7 uur van *Nijmegen*, en van *Arnhem* des morgens ten 7 uur en des namiddags ten 4 uur, provisioneel aldus bepaald.

Aan Heeren Reizigers, des avonds met de Diligence uit *Breda*, of met de Stoomboot van *Keulen* te *Nijmegen* aankomende, wordt alzoo gelegenheid verschaft, om dien zelfden avond nog de reis naar *Arnhem* voort te zetten.

Dienst van Arnhem *op* Doetinchem *en vice versa*.

Des Woensdags en Zaturdags vertrekt des morgens ten 4 ure eene Diligence van *Doetinchem* naar *Arnhem*, welke voor het vertrek der Diligence naar *Utrecht* aldaar aankomt en des nademiddags ten half vier uur wederom naar *Doetinchem* terugkeert.

Dienst van Arnhem *op* Doesborgh *en vice versa*.

Deze Diligence vertrekt van *Doesborgh* des morgens ten 5 uur, des Dingsdags en Vrijdags, om te *Arnhem* aan te komen voor het vertrek der Diligences naar *Nijmegen* en *Utrecht*, en keert des namiddags ten half vier uur naar *Doesborgh* terug.

De Reizigers van *Utrecht* te *Arnhem* aankomende, vinden alzoo gelegenheid om op opgemelde dagen des avonds nog naar *Doesborgh* en *Doetinchem* door te reizen.

De Bureau's, waar de opgemelde Diligences der vereenigde Postwagen-Veeren te *Arnhem*, af- en aanrijden, zijn:

Te *Amsterdam*, op het *Cingel*, bij het *Konings Plein*,
Commissaris C. VAN DER HORST.

Te *Amersfoort*, in de *Zwaan*,
Commissaris GROENHUIZEN.

Te *Arnhem*, in de *Weverstraat*,
Commissaris W. CNOPIUS.

Te *Nijmegen*, in de *Groote Straat*,
Commissaris ROMBACH.

Te *Doesborgh*, in de *Stads Waag*,
Commissaris KEUKEN.

Te *Doetinchem*, in het *Heeren-Logement*,
Commissaris HONDERS.

NB. *S. VAN DER GROEN en ZOON*, *Graveurs van Z. M. den Koning der Nederlanden enz.* thans ook woonende in *'s Hage*, bij den Heer *J. WIN*, in de *Spuistraat*, biedeh zich aan tot het GRAVEEREN van CACHETTEN in ZILVER, STAAL en STEEN, ook RINGEN, tot in de kleinste bestekken, benevens VISITE KAARTJES, WISSELPLATEN, ADRESSEN als gepolijste en geribde KAARTJES, alles zoo fraai als in Engeland kunnen gefabriceerd worden.

BERIGT.

Aan het *Lekskes Veer*, nabij de Stad *Wageningen*, ligt ter uitlossing een Schip met allerbeste kwaliteit droege MAAS-KLUIT-KALK, om uit te verkoopen tegen den civielsten prijs.

Wageningen, den 16. Mei 1826.

ZEG HET VOORT.
ZUTPHEN, ARNHEM EN NIJMEGEN.

A. SIMON NATHANS HENTZ, Tandmeester van Z. K. H. den Prins van Oranje, enz. verwittigt het geëerde Publiek, dat hij op Vrijdag den 2. Junij te spreken of te ontbieden zal zijn bij *WEENINK*, in den *Hollandschen Tuin*, te *Zutphen*; Zaturdag, Zondag en Maandag, den 3., 4. en 5., te *Arnhem*, bij Mej. de Weduwe *PEPFENHAUSER*, in het *Zwijnshoofd*, en Dingsdag en Woensdag, den 6. en 7., te *Nijmegen*, bij *HOLTERMAN*, in de *Priemstraat*. — Die gemelde Dentiste consulteren willen, worden verzocht zich in tijds te melden of daags te voren de adressen te zenden aan voornoemde Logementen. Is woonachtig te *Amsterdam*, *Hoogstraat* No. 7, alwaar bij afwezigheid de affaire door deszelfs Broeder gecontinueerd wordt.

*** Op den 29. Mei 1826 is door C. A. THIEME, te *Arnhem*, aan den Heer Burgemeester zijner woonplaats vertoond, om in het Nederduitsch te vertalen en uit te geven: *Zwey Briefe durch die jüngst in Dresden erschienene Schrift: Die reine Katholische Lehre veranlast. Nebst Mollard-Lefevre's und Joseph Blanco's Berichten von ihrem Uebertritte zur evangelischen Kirche, herausgegeben von Dr. H. G. Tzschirner. Leipzig 1826.*

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.